

Ἄδελφος μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εἴχαμεν πεῖ στό προηγούμενόν μας μᾶθημα, ὅτι, κάθε κύτταρο, κάθε ἄτομο τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος ἔχει τὸ Ψυχικόν ἀντίστοιχόν του καί, Νοητικόν ἀντίστοιχόν του. Ἐπομένως, ταυτοχρόνως πού κτίζεται τὸ παχυλόν ὑλικόν σῶμα, ὑπάρχει μέσα στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, πανομοιότυπον μέ τὸ παχυλόν ὑλικόν σῶμα, σέ μέγεθος, ἀνάπτυξιν, ἡλικία καί Ψυχικὸ καί κατώτερον Νοητικὸ ἀντίστοιχο, πανομοιότυπο.

Καί εἴχαμεν πεῖ ὅτι, τὸ Ψυχικὸ σῶμα, τὸ πανομοιότυπο μέ τὸ παχυλόν ὑλικόν σῶμα, δέν εἶναι τὸ καλούμενον Ψυχικόν σῶμα τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος θά μεταχειρισθῇ εἰς τές ἐκσωματώσεις του. Αὐτὸ μένει πάντοτε μέσᾳ σ'εἰς τὸ παχυλόν ὑλικόν σῶμα. Καί αὐτὸ τὸ Ψυχικόν σῶμα εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Τὸ ἴδιο καί τὸ Νοητικόν σῶμα, τὸ πανομοιότυπο τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος. Καί θά ἔλεγα ὅτι, τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, κτίζει πάνσοφα τὸ παχυλόν ὑλικόν σῶμα, κύτταρο πρὸς κύτταρο, ἄτομο πρὸς ἄτομο, μέσον τοῦ Νοητικοῦ καί Ψυχικοῦ ἀντιστοιχοῦ φυσικά τῶν αἰθερικῶν, διπλῶν αἰθερικῶν τῶν διαφόρων αὐτῶν σωμάτων.

Καί εἴχαμεν πεῖ ὅμως, ταυτοχρόνως, ἀπὸ Ψυχικὴν ὕλην ὑπάρχει καί ἕνα ἄλλο κατ'ἀρχὴν, ἄμορφο σῶμα, μικρῶν διαστάσεων, μέσα εἰς τὸ ὑποσυνείδητο τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἴδιο καί Νοητικόν, ἀπὸ Νοητικὴν ὕλην. Αὐτὰ συνυπάρχουν, τὸ Ψυχικόν καί τὸ Νοητικόν καί θά ἔλεγα ὅτι, στόν κοινόν ἄνθρωπον, εἶναι πολὺ ὅμοια. Ἀργότερα ὅμως, ἡ προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ἔχει νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἕνα πρὸς τὸ ἄλλο, δηλαδή, τὸ Ψυχικόν σῶμα ἀπὸ τὸ Νοητικόν. Καί, ἐνῶ θά βλέπωμεν μίαν προσωπικότητα νὰ εἶναι ἕνας ποιητής, καλλιτέχνης, θά εἶναι ταυτοχρόνως καί ἕνας πολὺ ὀλίγον ὀρθολογισμένος ἄνθρωπος. Καί, σέ ἄλλην περίπτωσιν θά δοῦμεν ἕνα ἄνθρωπον νὰ ἀναπτύσῃ τὸ Νοητικόν σῶμα, χωρὶς νὰ ἀναπτύσῃ ταυτοχρόνως καί τὸ Ψυχικόν ἀντίστοιχον σῶμα, θά τὸν βλέπωμεν σχεδόν ἐντελῶς ἀναίσθητον καί ὅμως νὰ διαθέτῃ μίαν σατανικὴν διάνοιαν, καί, αἰτῶ θά τὸ δοῦμεν πολὺ συχνά σέ ἀτομικούς ἐπιστήμονας καί σ'αὐτοὺς πού ζοῦν εἰς τὴν Δύσιν σήμερον.

Τώρα, αὐτὰ τὰ δύο σώματα εἶναι πού πρέπει νὰ ἀναπτύξῃ καί μέσα σ'αὐτὰ νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις τοῦ ἀνθρώπου. Ἐχουν κατ'ἀρχὴν, κάπως ὡσεὶδὲς σχῆμα, πολλές φορές ὅμως ἀπὸ τὰ βίαια συναισθήματα κραδαινόμενα, τῶσον τὸ Ψυχικόν ὅσον καί τὸ Νοητικόν σῶμα παίρνουν διάφορες ἄλλες μορφές.

Χρῶμα: Τὰ χρώματα τῶσον τοῦ Ψυχικοῦ αὐτοῦ σώματος ὅσον καί τοῦ Νοητικοῦ εἶναι ἀνάλογα μέ τὰ συναισθήματα καί τές σκέψεις τῆς προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως. Τώρα, νὰ εἴπωμεν ὅτι, αὐτὴ ἡ Ψυχονοητικὴ μάζα εἶναι, ἡ προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις; Καί τέλος, πού ἐδρεύει αὐτὸ τὸ μέρος τῆς προσωπικότητος Αὐτοεπίγνωσεως πῶς λέγομεν ὑποσυνείδητον; Ἐδῶ θέλω πολλὴν προσοχὴν.

Δέν ἐδρεύει μέσα στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, τὸ ὁποῖον πανσόφως ἐποπτεῖται. κτίζει καί συντηρεῖ τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, οὔτε καί τὸ Ψυχικόν καί Νοητικόν ἀντίστοιχο τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος πού εἴχαμεν προαναφέρει, στά ὅποια καί πάλιν ἐποπτεῖται τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Εὐρίσκεται μέσα εἰς αὐτὴν τὴν Ψυχονοητικὴν μάζαν, τὴν προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Τώρα, πού ἐδρεύει ἡ Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσιν τοῦ Ἀνθρώπου;

Ἡ Μόνιμη προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσιν τοῦ Ἀνθρώπου ἐδρεύει καί ἐντός τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος καί ἐντός τῶν προαναφερθέντων Ψυχονοητικῶν σωμάτων πού ἐποπτεῖται τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. Ἐκεῖ ἐδρεύει, ἐποπτεῖται ὅμως καί τὴν Ψυχονοητικὴν αὐτὴν μάζαν πού θά ὀνομάσωμεν παροῦσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν καί ὑποσυνείδητον τῆς προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως. Λέγω, ἐποπτεῖται, μερικές φορές ἐπεμβαίνει καί στὴν ἐπέμβασίν τῆς, ἔχομεν ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσεως τοῦ ἀνθρώπου τές τύψεις τοῦ συνειδότως.

Σέ ποῖον ἀνήκει τώρα αὐτὴ ἡ ἄμορφη μάζα πού φύσει εἶναι ἀθάνατος καί ἀφθαρτη, ὅμως φαινομενικά εἶναι ὑπὸ συνεχῆ ἀλλαγὴν, δηλαδή κάτω ἀπὸ τὴν φθορὰν καί θνητή; Ἀσφαλῶς εἶναι ἡ παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσιν εἰς τὰ διάφορα στάδια,

έξελεξέως της, τοποχρονικῶς. Νά τήν παρομοιάσωμεν τήν παροῦσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν μέ ἕνα παιδί φρόνιμον ἢ ἄτακτο καί τήν Μόνιμη προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν τήν μητέρα του πού τό φροντίζει, καί πού ὡστόσον τό καθοδηγῆ μόνον ἕως δτου ἀναπτύξη τό ἴδιον τέσ δυνάμεις του, νά μεγαλώση καί νά ἐνηλικιωθῆ; Ναί. Νά ἐνηλικιωθῆ δια νά ἀφομοιωθῆ μέ τήν Μόνιμη Προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν.

Ὅστε, τώρα ἔχομεν δύο σημεῖα, τήν παροῦσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν, εἰς τόν κοινόν ἄνθρωπον τό πολύ χαμηλά σκεπτόμενον καί συναισθανόμενον ἄνθρωπον, ἄμορφη Ψυχονοητικὴν μάζαν, ἐνῶ ταυτοχρόνως, ζεῖ οἰκεῖ μέσα σ' ἕναν θαυμάσιον παχυλό ὕλικό σῶμα, Ψυχικόν καί Νοητικόν; ὑπό τήν ἐποπτεῖαν τῶσιν τοῦ ΔΕΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καί τοῦ ἑαυτοῦ Μόνιμου Προσωπικότητος Αὐτοεπίγνώσεως ἢ Ψυχῆς Αὐτοεπίγνώσεως. Αὕτῃ εἶναι ἡ εἰκὼν τοῦ ΚΥΡΙΟΥ. Ἡ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνώσεως εἶναι τό μέρος πού θά ὁμοιωθῆ μέ τήν εἰκόνα τοῦ ΚΥΡΙΟΥ.

Τώρα, σεῖς σάν ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας τί εἶσατε; Ἡ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνώσεως μέσα σ' ἕναν βίαια κραδαινόμενον, δονούμενον Ψυχονοητικόν σῶμα, ἢ εἶσατε ἡ Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνώσεως ἢ Ψυχῆ Αὐτοεπίγνώσεως ἑαυτοῦ, Λογοῖκή καί Ἄγιοπνευματικῆ;

Θά ἔλεγα καί τά δύο μαζί.

Πότε μετατίθεται τό σημεῖον ἀντιλήψεως τοῦ ἐγώ, εἶμαι, ἐγώ, εἰς τήν παροῦσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν μέ τέσ μικρότητές της, ἐπιθυμίες της, σκέψεις της καί τόν τρόπον συμπεριφορᾶς της τοποχρονικῶς ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεώς της. Καί μερικές στιγμές ἀποσύρεσθε, διδοῖ δέν μπορεῖ νά γίνῃ διαφορετικῶς, μέσα στόν πραγματικόν ἑαυτόν σας Ψυχῆ Αὐτοεπίγνώσιν ἢ Μόνιμη προσωπικότητα Αὐτοεπίγνώσιν καί εἶναι οἱ στιγμές πού αἰσθάνεσθε, ἤρεμοι, γαλήνιοι, πέραν μικροτήτων καί τοποχρονικῶν ἐπιδράσεων. Μία συνεχῆς πάλῃ γίνεται στόν Ἄνθρωπον, κυρίως ὅταν ἡ παροῦσα προσωπικότης αὐτοεπίγνώσεως, ἑαυτοῦ του εὐρίσκεται πολύ πολύ χαμηλά καί κάτω ἀπό συνεχεῖς ψυχονοητικούς κραδᾶσμούς, τοποχρονικοῦσ συνήθως κάτω ἀπό τήν γοητεῖαν τῆς ὕλης καί τήν ἐπίδρασιν τοῦ φαινομένου πού ὀνομάζεται ἐγωῖσμός; παραλογισμός, καί, πού κυριαρχεῖ σ' αὐτό ἡ-μόνη ἰδέα τοῦ κέκτησθαι.

Σέ σᾶς τοῦσ ἐρευνητάσ τῆς ἀληθείας, πρέπει νά γίνῃ ἕνας συμβιβασμός. Πόλεμος, ὀπωδῆποτε ὄχι. Σῶγκροσις ἐσωτερική, ὄχι, δέν εἶναι ἀναγκαῖα αὕτῃ. Ναί, ἡ προσωπικότης αὐτοεπίγνώσεως ἑαυτοῦ σας πολύ συχνά παραλογίζεται, ὀργίζεται, ἐπιναστατεῖ, ἀλλά, κουράζεται ταυτοχρόνως καί πολύ εὐκόλα καί παραδίδεται, καί, εἶναι ἔτοιμη νά ὑπακούσῃ εἰς τήν Μόνιμη προσωπικότητα Αὐτοεπίγνώσιν ἑαυτοῦ της. Ἐσεῖς τότε, θά αἰσθανθῆτε ὅτι στήν πραγματικότητα, ὁ ὀργιζόμενος, ὁ παραλογιζόμενος, ὁ θυμώδης δέν ἦσθε ἐσεῖς ὁ ἴδιος, ἀλλά κάποιος ἄλλος χαμηλός ἑαυτοῦ μέσα σας πού ἀντί νά τόν πολεμήσετε πλέον θά τόν νοθετήσετε, θά τόν ἀγαπήσετε, θά τόν ἀφομοιώσετε μέ τόν ἑαυτόν σας. Θά γνωρίζετε δύο ἑαυτούσ.

Τώρα, ποῖος θά κάμῃ εἰς τήν πραγματικότητα τήν πρώτην ἐκσωμάτωσιν καί μέ ποιό μέσον, ποιό Ψυχονοητικόν μέσον; Ἀσφαλῶς ἡ Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνώσεως πολύ σοφά πράττουσα ἀποβάλλει ἀπό τό παχυλόν ὕλικόν σῶμα, κάθε ὀρισμένεσ ὥρες, συνήθως τήν νύκταν τήν παροῦσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνώσιν μέ τό Ψυχονοητικόν σῶμα, σέ μίαν κατάστασιν ὕπνου γιά νά δοθῆ εἰς τό ΔΕΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί εἰς τόν ἑαυτόν της ὁ καιρός νά ἐπιδορθώσουν τέσ ζημιές μέσα στό παχυλόν ὕλικόν σῶμα, Λογοῖκή Πανσοφία. Δέν ἐπιτρέπει ἀπομάκρυνσιν μέ ἕνα ἄμορφον καί βίαια κραδαινόμενον Ψυχονοητικόν σῶμα ἀπό τό παχυλόν ὕλικό σῶμα ἡ Μόνιμη προσωπικότης Αὐτοεπίγνώσεως τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπίγνώσεως διδοῖ αὐτό θά ἦτο ἐπικίνδυνον δια τήν παροῦσαν προσωπικότητα αὐτοεπίγνώσιν. Καί εἶπαμεν ὅτι, ἡ Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνώσεως ἐποπτεῖ σάν στοργική μητέρα, τό ἄτακτο ἢ φρόνιμο, ὡστόσον, τό ὑπό ἀνάπτυξιν παιδί της, τό νοθετεῖ φυσικά. Θά νοιώσετε μέσα σας τόν ἑαυτόν σας, αὐτόν πού νοθετεῖ καί αὐτόν πού ὑπακούει τοῦσ Νόμους, νοσητέας. Θά αἰσθανθῆτε ἕμωσ ταυτοχρόνως καί τόν ἑαυτόν σας παροῦσα προσωπικότητα αὐτοεπίγνώσιν πού δέχεται τέσ νοθετέας καί βελτιώνει ἑαυτόν, σεῖς εἶσατε τό σύνολον.

Τώρα κατέχετε τό κλειδί τῆς προόδου σας. Σεῖς θά ἐποπτεῖσθε τό κτισίμο μέσον τοῦ ὀρθολογισμοῦ, τοῦ διαλογισμοῦ καί τῆς Βουλῆσεώς σας σάν ἐσωτέρου ἑαυτοῦ εἰς

τό να αναπτυχθῆ τό ψυχονοητικόν σας σῶμα, να δηριάζη τόσο με τό παχυλό υλικό σῶμα, ὅσον καί τό ψυχονοητικό ἀντίστοιχό του πού εὑρίσκεται ἐντός τοῦ παχυλοῦ υλικοῦ σώματος ὑπό τήν ἐποπτεῖαν τοῦ ἉΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ καί τότε, στά πρώτα στάδια, σεῖς οἱ ἴδιοι, ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας Μόνιμη Προσωπικότης Ἀύτοεπίγνωσις τό ἐγώ, καί ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις, ἡ ἐνδουμασία σας ἡ ὁποία θά αἰσθάνεται πλέον τόν ἑαυτόν της ὅτι εἶσθε ἐσεῖς, αὐτός ἐνσυνείδητα θά κἀμνη τήν ἐκσωμάτωσιν. Καί θά βλέπη ὅτι, μπορεῖ νά μεταχειρίζεται τό νεοκτισμένο ψυχονοητικό σῶμα σάν ἀνεξάρτητο ἀπό τό παχυλό υλικό σῶμα μέσον προέκτασέως του καί ἐκφράσεώς του τόσο εἰς τοὺς Νοητικούς κόσμους, τοὺς Ψυχικούς κόσμους πεδία καί ὑποπέδια, ἀκρόμη καί τόν παχυλόν υλικόν κόσμον. Καί, κάτω ἀπό ἕνα τέτοιον θά ἔλεγα σοφόν ἑαυτόν ἡ ὕλη εἶναι εὐκολη.

Πῶς θά μάθετε τά φαινόμενα τῆς ὑλοποιήσεως καί ἀφυλοποιήσεως δέν θά χρειασθῆ κανένας δάσκαλος νά σᾶς τά μάθῃ, τά γνωρίζετε σάν ἐσώτερος ἑαυτοῦς.

Θά προχωρήσωμεν πῶς πολύ στά ἐπόμενα μαθήματα, σὶ πῶς θά μάθῃ ἡ παρούσα προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις ἑαυτοῦς σας νά μὴ ἐπαναστατῆ, ὄχι καί νά ὑποτάσσεται τυφλά, ἀλλά, νά ἐκπαιδεύεται γιά νά ἀφομοιωθῆ τέλος με τόν ἐσώτερον ἑαυτό Μόνιμη Προσωπικότητα Ἀύτοεπίγνωσιν, Ψυχὴ Ἀύτοεπίγνωσιν. Καί ἐπαναλαμβάνω, συγκρούσις δέν εἶναι ἀπαραίτητος, οὔτε ἐσωτερικὴ πάλη, νουθεσία, ναί, ὀρθολογισμός, ναί.

"Ἐτῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εἶχα πάρει τήν σκέψιν ἐνός ἐκ τῶν λευκοντυμένων ἀδελφῶν ὁ ὁποῖος βιάζε-
ται νά ἀκούσῃ πῶς πολύ γιά τοὺς ΛΟΓΟΥΣ τῶν Συμπάντων, θά μιλήσω.

Παρ' ὄλον πού εἶχαμεν πεῖ στά προηγούμενα μαθήματα πολλές φορές αὐτό σᾶς διέφυγε.

Τό ἈΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ, ΕἶΝΑΙ, καί τίποτε δέν ΕἶΝΑΙ πού δέν ΕἶΝΑΙ τό ἈΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ καί σάν θεία Πανσοφία, Παναγαθότης, καί Παντοδυναμία. Ἐκφράζει τό ἈΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ τόν ΕΛΥΤΟ ΤΟΥ μέσα στόν ΕΛΥΤΟΝ ΤΟΥ σάν φαινόμενο τῆς Ζωῆς, τώρα, Συμπαντικὸ φαινόμενο τῆς Ζωῆς καί ὄχι Ἄτομικό. Ἐάν Συμπαντικὸ φαινόμενο τῆς Ζωῆς, ἐκφράζεται τό ἈΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ ἐντός τοῦ ΕΛΥΤΟΥ ΤΟΥ με δύο τρόπους: Λογοῖκά καί Ἀγιοπνευματικά, δυναμικά.

Λογοῖκά, μέσα στά Σύμπαντα, ὅλα τὰ Σύμπαντα, Ἐπὲρ Νοητά, Νοητά, Νοητικά, Ψυχικά καί παχυλόν υλικόν Σύμπαν, εἶναι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ. Κατὰ τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὁ Πάντων Ἀγίων, Ἀγιώτατος ΛΟΓΟΣ.

Μέσα στά Σύμπαντα ὑπάρχουν πολλοὶ ΛΟΓΟΙ, ἀλλά, ὁ Πάντων Ἀγίων Ἀγιώτατος ΛΟΓΟΣ εἶναι ἡ ἔκφρασις τοῦ ἈΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ μέσα στά Σύμπαντα, ἡ Λογοῖκή.

Μετὰ ἔχομεν τήν Ἀγιοπνευματικὴν ἔκφρασιν τοῦ ἈΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, Πανσυμπαντικῶς καί πάλιν χωρὶς νά μᾶς εἶδῃ τι τό ὁποῖον νά χαρακτηρίζῃ τό ἉΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία δίδει τό ἉΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ σάν ἀπρόσωπο.

Τώρα, τόσο Λογοῖκῶς ὅσον καί Ἀγιοπνευματικῶς, συμπράττουν σὶ κτίσιμο τῶν Συμπάντων πολλοὶ ΛΟΓΟΙ. Τούς ὀνομάζει ἡ Ἐκκλησία, Ἀρχές, Κυριότητες, Ἀρχαγγέλους διαφόρων τάξεων καί σὲ κάθε τάξιν ὑπάρχουν μυριάδες μυριάδων ΛΟΓΩΝ. Ἐχομεν τοὺς ΛΟΓΟΥΣ ΜΙΧΑΗΛ, ΓΑΒΡΙΗΛ, ΟΥΡΙΗΛ καί ἄλλους πολλούς.

Ἐάν πρὸέκτασις μιᾶς θείας Μονάδος, ἡ ἑαυτοῦς σας, δέν εἶναι ἕνας Λόγος; Ναί, ἕνας Λόγος. Ὅμως, ὁ ΛΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἶναι τό φῶς τό φωτίζειν πάντα Ἀνθρώπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον. Τὰ Σύμπαντα δονοῦνται ἀπό τήν Λογοῖκήν ἔκφρασιν. Ἐτοίμαζεται εἰς τόν Λόγον Ἀνθρώπον ἡ διέλευσις διὰ τοῦ Οὐρανοῦ Ἀνθρώπου, μυριάδων Λόγων, ἐτοιμάζεται λέγω, ἡ εἰκὼν καί ἡ ὁμοίωσις. Τό σῶμα, παχυλόν υλικόν, πού εἰς τίποτε δέν διαφέρει ἀπό τό παχυλόν υλικόν σύμπαν. Τό Ψυχικό του σῶμα πού εἰς τίποτε δέν διαφέρει ἀπ' ὅλα θά πεδία καί ὑποπέδια τοῦ Ψυχικοῦ κόσμου. Διότι θά βροῦμεν τόν ἄνθρωπον σὶ πῶς χαμηλά πεδία Ψυχισμοῦ μέχρι τῶν πῶς φωτεινῶν παραδείσων. Καί δέν ὑπάρχει τίποτε μέσα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς τοὺς Νοητικούς πού δέν ὑπάρχει εἰς τό Νοητικὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου.

Και συνεχίζομεν πάλιν. Τώρα ἔχομεν μυριάδες, μυριάδων ΛΟΓΩΝ, ἃν προτιμήτε Ἀρχαγγέλων, Θεῶν Ὀντοτήτων αἱ ὅποια ὀντότητα διαθέτου Ἀυτοεπίγνωσιν, προσέξετε στήν φράσιν. Ἀυτοεπίγνωσις, εἶναι τὸ ΔΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ εἰς τὴν Πολλαπλότητα τῶν ΤΟΥ.

Ἐδῶ θέλω νὰ προσέξετε, τὰ σχέσεις ἐνός ἐκαστοῦ ἀπὸ σᾶς σὴν Ψυχῆς Ἀυτοεπίγνωσεως μὲ τὸν ΛΟΓΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, τὸν πολὺ Ἁγαπημένον ὄλων μας. Δὲν πρόκειται νὰ ἀφομοιωθῆτε, νὰ ἐκμηδενισθῆτε μέσα εἰς τὴν Λογοϊκὴν ὕπαρξιν τὴν Πανσυμπαντικὴν, διότι ὁ ΛΟΓΟΣ ἔλεγεν: "Πηγαίνω εἰς τὸν ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ καὶ ΠΑΤΕΡΑ σας ΘΕΟΝ ΜΟΥ καὶ ΘΕΟΝ σας". Εἶναι ὁ μεγαλύτερος μας Ἀδελφός.

Τώρα, στὸν κόσμον τῆς ὕλης ξεχωρίζετε ποσότητα καὶ ποιότητα, ποσοτικῶς, βλέπομεν τὴν μάζαν καὶ τὴν συγκρινόμεν μὲ μίαν ἄλλην μάζαν; Τὸ Φεγγάρι μὲ τὴν Γῆ, τὴν Γῆν μὲ τὸν Ἥλιο, τὸν Ἥλιο μὲ τὸν Γαλαξίαν, καὶ αὐτὰ μᾶς δίδου ἐννοίας εἰς τὸν παχυλὸν ὕλικόν κόσμον. Δὲν μπορούμεν ὅμως νὰ δώσωμεν εἰς τὸ Πνεῦμα ΛΟΓΟΝ τὴν ἔννοιαν μίαν μάζαν. Σεῖς καθένας ἀπὸ σᾶς, τόσον σὴν Ψυχῆς Ἀυτοεπίγνωσις ὅσον καὶ σὴν Μόνιμη Προσωπικότητος Ἀυτοεπίγνωσις καὶ σὴν Θεία Μονὰς εἶσατε τὸ ἴδιον μὲ οἰονόηποτε ἄλλον Λόγον καὶ δὲν μπορῶ νὰ τὸν πῶ μικρὸν ἢ μεγάλον, παρὰ ἀπὸ τὴν θέσιν πού ἀντιλαμβάνομαι τὴν ἔκφρασιν του.

Ὅστε, ὁ Πανσυμπαντικὸς ΛΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, εἶναι, ὁ πάντων Ἁγίων Ἀγιώτατος ΛΟΓΟΣ, ἀπὸ τὸ σημεῖον πού τὸν βλέπομεν ποσοτικῶς. Αὐτὴ δὲν εἶναι πραγματικὴ ἔκφρασις, ἀλλὰ ἀτυχῆς, ἀναγκαία ὅμως γιὰ νὰ δώσῃ μίαν ἔννοιαν εἰς τὰ ἀνθρώπινα μυαλά καὶ μίαν σύγκρισιν μεταξὺ τοῦ ΛΟΓΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ μὲ τοὺς ἄλλους Λόγους Ἀδελφούς ΤΟΥ μέσα στὰ Σύμπαντα. Ὅμως ποιοτικῶς οὐδεμία ἢ διαφορὰ, διότι τὰ πάντα, Λογοϊκὰ καὶ Ἀγιοπνευματικὰ εἶναι τὸ ΔΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ εἰς τὴν Πολλαπλότητα ΤΟΥ. Καὶ σ' ἓνα μῦθον εἶχα πεῦ, τὸ ἐσωτερικόν σας Ἄπειρο εἰς τίποτε δὲν εἶναι μικρότερον τοῦ Ἄπειρου πού μπορεῖτε νὰ συλλάβετε μὲ τὴν σκέψιν σας ἢ καὶ τοῦ πραγματικοῦ Ἄπειρου.

Ἀσφαλῶς χρειάζεται πολὺ διαλογισμὸν γιὰ νὰ εἰσχωρήσετε εἰς τὰς ἐννοίας τῶν λόγων μου.

"Ἐστῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Κίττι ἄλλο θὰ προσθέσω. Ἐνας ΛΟΓΟΣ Ἀγιοπνευματικὸς προτίσεται ἐνός ἀτόμου ὕλικου ἢ Ψυχικοῦ ἢ αἰθερικοῦ ἢ Νοητικοῦ, ἐνός σώματος ζωῆς μορφῆς, ἐνός Πλανήτου, ἐνός Γαλαξίου, εἶναι ἔκφρασις Λογοϊκῆ, εἶναι σύστημα καὶ Πανσοφία. Δὲν ὑπάρχει μέρος τοῦ Ἄπειρου ἔκφρασις, παχυλὴ ὕλική, Ψυχική, Νοητικὴ εἶτε καὶ μὴ μέσα στήν ὅποιαν δὲν ὑπάρχουν Λόγοι. Εὐρισκόμεθα εἰς τὸν κόσμον πού μπορούμεν νὰ ποῦμεν ὑπάρχουν σὴν ἔκφρασις καὶ Λόγοι εἶναι ἔκφρασις τοῦ ΔΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ.

"Ἐστῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Συγκεντρωθῆτε μέσα στὸ ὕλικόν σας σῶμα, στὸν αἰσθησιακόν αἰθέρα τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος.

Τώρα μπορεῖτε νὰ αἰσθάνεσθε καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ταυτοχρόνως τοῦ ὕλικου σας σώματος, προσέξετε νὰ ὄητε ὅτι μπορῆτε. Αἰσθάνεσθε μέσα στὸ ὕλικόν σῶμα, κυττάξετε τὸ αἶσθημα σᾶς δίδει αὐτὸ. Νοιώθετε τὸ ὕλικόν σας σῶμα σὴν κατὰ τὸ στερεόν, τὸ αἰσθάνεσθε τὸ ὕλικόν σας σῶμα. Εἶσατε μέσα στὸ ὕλικόν σῶμα.

Τώρα ὅμως ταυτοχρόνως αἰσθάνεσθε καὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ ὕλικου σας σώματος, τὴν ἐπιδερμίδα, τὸ πρόσωπον, τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος σας, μπορεῖτε νὰ τὴν αἰσθανθῆτε, μὲ κάποιον ἄλλον αἶσθημα τώρα, πάλιν μέσον τοῦ αἰσθησιακοῦ αἵθερος.

Τώρα μέσον τοῦ ἀποτυπωτικοῦ καὶ αἰσθησιακοῦ αἵθερος, μπορεῖτε νὰ αἰσθανθῆτε ὡσεὶδὲς φωτεινὸ καὶ εἶσατε μέσα σ' αὐτὸ ἐσεῖς. Μπορεῖτε νὰ τὸ αἰσθανθῆτε σὴν μίαν αὔρα φῶς, ἃν θέλετε καὶ σὴν γλυκιὰ θερμότητα πού ἐπιβρᾷ πάνω στήν ἐπιφάνειαν κατ' ἀρχὴν τοῦ ὕλικου σας σώματος.

Με λίγη προσπάθεια θα δήτε ότι αυτό δεν είναι δύσκολον. 'Αποτυπωτικός αϊθήρ, είστε μέσα σ'ένα ωσειδέξ φωτεινόν νέφος, σάν υγρασία με γλυκιά θερμότητα. Τήν αϊσθάνεσθε στο πρόσωπον στήν επιφάνειαν του σώματός σας. Είσχωρεϊ καί μέσα στο ύλικό σας σῶμα τό όποτον όμοιάζει σάν ένα σφογγάρι που άπορροφά αυτό τό φῶς, τό όλο-λευκό φῶς.

Αυτό τό ωσειδέξ προεκτείνεται περίπου ένα πόδι γύρω από τό ύλικό σας σῶμα. Είστε μέσα σ'αυτό τό φωτεινό, ωσειδέξ νεφέλωμα που οῦς δίδει μία γλυκιά θερμότητα ή όποια σας χαϊδεύει τήν επιφάνειαν του κορμιού σας. Θέλω τόν αϊσθησιακόν αϊθέρα τώρα, προσέξτε πολύ καί τόν 'Αποτυπωτικόν καί είσχωρεϊ μέσα στο ύλικό σας σῶμα, καί σιγά σιγά αυτή ή όδδλευκη σφαίρα κάμνει τό ύλικό σας σῶμα νά όμοιάζη με ένα μαργαριτάρι όδδλευκό. Μαργαριτάρι όδδλευκό, άλλι καί διαφανές-καί τό όποτον δέν είναι στερεόν.

"Ένα όδδλευκό μαργαριταρένιο σῶμα με ένα όδδλευκό σάν χιόνι νεφέλωμα φωτεινό γύρω σας ωσειδέξ που οῦς δίδει μιά γλυκιά θερμότητα.

Πάρνετε βαθειές είσπνοές καί θέλετε με αυτόν τόν τρόπο νά κτισθῆ γρήγορα, (ήδη οῦς τό είχαν κτίσει οί Διδάσκαλοι, τώρα πρέπει νά συμπράττετε), τό Ψυχονητικό σας σῶμα, αυτό που θα μεταχειρισθῆτε στήν έκσωμάτωσίν σας. Μερικοί άρχισατε τέξ εκσωματώσεις τά βράδυ με δασκάλους, θα πρέπει νά ένθυμῆθε.

Λοιπόν, αϊσθησιακόν αϊθέρα, τό σμαραγδένιο σῶμα. Είς τό ωσειδέξ αυτό με όδδλευκό φῶς. Μά γιατί επιμένετε νά δίδετε είς τόν έαυτόν σας έλαφρήν ψύχραν, έγώ θέλω γλυκιά θερμότητα. Δύο ή τρεῖς δίδουν είς τό κορμί τους ένα είδος σάν ψύχρας, γιατί; θέλω γλυκειάνθερμότητα.

Γλυκιά θερμότητα. Φαντασῆτε ότι είσαστεν μπροστά σέ μιά σόπα καί έχετε μιά γλυκιά θερμότητα.

Δέν είναι δύσκολον, με λίγη προσπάθεια θα τό επιτύχετε.

Πάρνετε βαθειές είσπνοές. Σμαραγδένιο, άλλι διαφανές, καί μή στερεόν, σμαραγδένιο ύλικό σῶμα, μ'ένα ωσειδέξ που οῦς δίδει μιά σάν υγρασία, γλυκειάνθερμότητα είς-τήν επιφάνειαν του σώματός σας.

Πιό πολύ αυτήν τήν θερμότητα θα τήν νοιώσετε στο πρόσωπον καί στους μηρούς. Καί θελήστε πλήρης γαλήνη καί ύγεια στο Ψυχονητικό σας σῶμα καί είς τό παχυτόν σας ύλικό σῶμα.

Αυτό τό γύμνασμα μπορείτε νά τό κάμνετε κάθε βράδυ πριν νά κοιμηθῆτε. Μπορείτε νά κάμνετε κι 'άλλα γυμνάσματα τό πρωτῆ μόλις ξυπνήσετε. Αυτό είναι κατά Βούλησιν.

"Όχι πολλήν ῶραν, δέκα λεπτά αυτό, τό βράδυ καί περίπου δέκα λεπτά ή ένα τέταρτο τά άλλα γυμνάσματα που δώσαμεν προηγουμένως, τό πρωτῆ. Δέν είναι ή πολλή ῶρα.

"Στώμεν καλῶς έν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

'Η εύλογία του Πολυ 'Ηγαπημένου σέ οῦς, στα όπίτια σας, σκορπίστε άγάπη γύρω σας, τήν 'Αγάπην ΕΚΕΙΝΟΥ.

"Στώμεν καλῶς έν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".